

ISPAS, ȘTEFAN

General de aviație, profesor universitar

N. 25 oct. 1928, Maglavit, Dolj - m. 27 dec. 1991, București.

A absolvit Școala Tehnică de Aviație de la Mediaș (1950) și Academia Tehnică Militară, inginer aeronautic cu specialitatea avion-motor (1955). Doctoratul (1980).

A parcurs toate gradele militare, de la locotenent tehnic de aviație și până la general locotenent (1950-1990).

A ocupat succesiv funcțiile: ing. șef al Diviziei de vânătoare Craiova (1955-1957), img. șef la Întreprinderea de Avioane Bacău (1957-1960), ing. principal al aviației militare (1960-1963), șeful Direcției Aviație din Direcția Generală a Înzeestrării Armatei din MAN (1963-1968), director general al Direcției generale de construcții aeronautice (DGCA) din Ministerul Construcției de Mașini Grele (1968-1970); director general la Departamentul de mașini unelte, mecanică fină și aeronautică (1971-1972), director general al Centralei industriale pentru industria aeronautică (1972-1974).

A fost prof. univ. (1975), șef de catedră (1977), șef de secție, decan (1981) și comandant-rector al Academiei Tehnice Militare București; prof. univ. la Institutul Politehnic București (1980); membru *Fellow* al Societății Aeronautice Regale Britanice (1973), membru al comisiilor de astronomică și știința materialelor ale Academiei Române, membru corespondent al Academiei Internaționale de Astronomică (Paris, 1991); Președinte al Asociației române pentru propaganda și istoria aeronauticii *ARPIA*; membru de onoare al Asociației generale a inginerilor din România, președinte al Comitetului național român pentru activități aerospațiale (CRAAS, 1991); membru al Consiliului rectorilor și al Consiliului Superior de atestare din Ministerul Învățământului.

A fost decorat cu numeroase ordine și medalii.

Școala din comuna natală îi poartă numele.

A participat, ca invitat de onoare, la mai multe saloane aeronautice internaționale din Franța (Le Bouget) și Anglia (Farnborough).

A contribuit la reînființarea industriei aeronautice române moderne (1968), a cercetării științifice și a învățământului superior aeronautic din România după 1970, la edificarea Facultății de Aeronave a Universității Politehnice București, a Centrului de încercări în zbor al industriei aeronautice românești (CIZ - Craiova,

1973), la înființarea Întreprinderii de avioane de la Craiova, la reorganizarea și reînnoirea tehnologică a întreprinderii de avioane din București și Bacău.

Opera: **Sisteme de lubrificație, alimentare cu carburant și fluide hidraulice pentru construcții aerospațiale** (1976, colab.); **Răcirea paletelor turbinelor de aviație** (1978); **Mecanica materialelor pentru construcții aerospațiale** (1978, colab.); **Motorul turboreactor** (1980); **Cosmosul-laborator și uzină a viitorului** (1984, colab.); **Materiale compozite** (1987); **Motorul turboreactor** (1991, colab.).